

ศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

Potential of Khon Kaen Province Volunteer Rescue Workers, Nai Mueang, Mueang, Khon Kaen

นิวัฒน์ สีลาโท / Niwat Seelatho

วิทยาลัยการปกครองท้องถิ่น มหาวิทยาลัยขอนแก่น

E-mail: niwatseelatho@outlook.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษา ศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น และนำข้อค้นพบที่ได้จากการศึกษากำหนดเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยเพื่อให้เกิดการประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานอย่างยั่งยืนต่อไป ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ โดยการสัมภาษณ์เชิงลึกจากผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ 20 ราย ได้แก่ ประธานมูลนิธิขอนแก่นสามัคคีอุทิศ ประธานมูลนิธิจิตกุศล ประธานกู้ภัยตำรวจทางหลวง รองประธานและกรรมการมูลนิธิอาสาสมัครกู้ภัย โดยการเก็บรวบรวมข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกแล้วทำการจัดหมวดหมู่ข้อมูลเพื่อการวิเคราะห์และสังเคราะห์โดยวิธีการพรรณนา ผลการศึกษาพบว่าผู้ปฏิบัติงานอาสาสมัครกู้ภัยต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพร่างกาย การเพิ่มความสามารถด้านร่างกายขึ้นอยู่กับ การฝึกฝนโดยเน้นย้ำให้มีการออกกำลังกายเพื่อเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพที่ดี อาสาสมัครกู้ภัยต้องมีความรู้เบื้องต้นในภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ศูนย์กู้ภัยมีเจ้าหน้าที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง อาสาสมัครกู้ภัยต้องรู้จักตนเองซึ่งเป็นรากฐานของการเชื่อมั่นในตนเอง การเสียสละของเจ้าหน้าที่กู้ภัยเป็นอีกหนึ่งพื้นฐานของจิตใจที่ดึงามรู้จักการให้มากกว่าการรับการช่วยเหลือ ผู้ได้รับบาดเจ็บให้รอดชีวิตคือกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดี ความเครียดความกังวลส่งผลให้การปฏิบัติงานไม่ราบรื่น อาสาสมัครกู้ภัยมีการเคารพความคิดเห็นของผู้อื่นถือเป็นสิ่งสำคัญ อาสาสมัครกู้ภัยจะต้องมีการประเมินสถานการณ์ มีการถ่ายทอดความรู้จากประสบการณ์ของอาสาสมัครผู้ชำนาญงาน มีการจัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือให้มีความพร้อมอยู่ตลอดเวลา มีทีมปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาและอุปสรรค อุปกรณ์กู้ภัยที่ดีมีคุณภาพผู้ใช้จะเกิดความมั่นใจและต้องคำนึงถึงความปลอดภัยทุกครั้งที่ใช้ อาสาสมัครกู้ภัยต้องได้รับการฝึกฝนการใช้เครื่องมือช่วยเหลือ ประสบการณ์ช่วยให้สามารถใช้อุปกรณ์และเครื่องมือได้อย่างคล่องแคล่ว เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจเครื่องมือต้องได้รับการเก็บรักษา อย่างถูกวิธี

คำสำคัญ: ศักยภาพ, อาสาสมัครกู้ภัย, จังหวัดขอนแก่น

Abstract

The research's objective is to study the potential of the Khaon Kaen Province volunteer rescue workers, Nai Mueang Sub-District, Mueang District, Khon Kaen Province and to elaborate the findings into the guideline for the sustainable development of the volunteer rescue workers in order to achieve efficiency. Employing the qualitative research method, the researcher conducted an in-depth interview from 20 key informants comprising the Chairman of the Khon Kaen Samacchi Uthit Foundation, the Chairman of the Jit Kusol Foundation, the Chairman of the Highway Police Rescue, and the Vice Chairman along with the committee of the volunteer rescue foundation. After gaining information from the in-depth interview, the data were classified

for further analyzing and synthesizing using the expressive methods. It is found that the volunteer rescue workers need to pass the physical test. To increase the physical ability, it depends on training in which exercising is emphasized on in order to build up excellent potential. The volunteers need to have the basic knowledge in their appointed tasks. The rescue center meanwhile is occupied by staff for 24 hours. One of the solid foundation in believing in oneself is that these rescue workers need to know themselves. Their sacrifice is also one of the basis of having a good mind of a giver rather than the receiver. These workers' spirit is reinforced when they are able to help the injured to survive. Stress and concern, however, can affect the efficiency of their performance. The volunteer rescue workers respect other people's opinions. They are also required to estimate the situation and pass on knowledge from the expert volunteers' experience. Their equipments must always be ready and the consulting team is always available when there are problems or obstacles. Efficient rescue equipments can boost users' confidence. They however are required to focus on safety every time they use the tools as well as undergoing trainings on how to use these rescue equipments. Experience will enhance their skills in using these tools. After each usage, the equipments must be kept in the right way.

Keywords: Potential, Volunteer Rescue Workers, Khon Kaen

บทนำ

อาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่นตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เกิดจากความขาดแคลนของบุคคลากรทางการแพทย์ไม่เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนในสมัยนั้นที่เพิ่มจำนวนประชากรอย่างรวดเร็วในจังหวัดขอนแก่น ซึ่งเมื่อก่อนมีโรงพยาบาลน้อยมาก แต่อุบัติเหตุต่างๆ ก็มีจำนวนเพิ่มมากขึ้นจึงต้องหาวิธีแก้ไขเพื่อให้เข้าถึงและทันต่อเหตุการณ์ อาสาสมัครกู้ภัย คือ คำที่ใช้เรียกกลุ่มคนผู้ที่มีความเสียสละทั้งกายและใจรวมทั้งทรัพย์สินเงินทองเพื่ออุทิศให้แก่สังคมและเพื่อนมนุษย์ร่วมโลก โดยไม่คำนึงถึง ชนชั้น วรรณะ เชื้อชาติ หรือว่าศาสนา และเป็นผู้ซึ่งยอมเสียสละเวลาส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวมช่วยเหลือสังคม ทุกคนมีจุดประสงค์เดียวกันคือต้องการช่วยเหลือผู้ซึ่งกำลังประสบปัญหาไม่ว่าทางใดทางหนึ่งให้พ้นจากวิกฤติอันตรายนั้นๆ ไปได้ด้วยดี (เกศินี สราษฤทธิชัย, 2546: 20)

อาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่นจึงได้เกิดขึ้นโดยคหบดีชาวขอนแก่น 5 ท่าน คือ 1. ชุงพิ้ว แซ่ก๊วย 2. นายกิมยัง แซ่เซียว 3. นายหลี่ยัง แซ่ไคว้ 4. นายเจี่ยหิมเจี่ยม และ 5. นาย บุ่งเพี้ยว แซ่เล่า เริ่มแรกตั้งอยู่ภายในมูลนิธิจิตกุศลขอนแก่นเลขที่ 35593 ถนนหลังเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เมื่อประมาณปี 2513 ได้มาซื้อที่ดินบริเวณถนนรอบเมืองตัดกับถนนซีท่าขอนเพื่อสร้างเป็นที่ทำการถาวรของมูลนิธิและได้จดทะเบียนเป็น มูลนิธิขอนแก่นสามัคคีอุทิศ เมื่อวันที่ 19 มีนาคม 2516 โดยประธานมูลนิธิคนแรก คือ นายสมชาย ยัมศิริ ปัจจุบันที่ทำการมูลนิธิตั้งอยู่เลขที่ 179/1 ถนนรอบเมือง ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น มีเนื้อที่ 3 ไร่ 1 งาน 38 ตารางวา การก่อตั้งกู้ภัยเริ่มจากการเปิดรับสมัครประชาชนทั่วไปเพื่อเข้ามาเป็นอาสาสมัครกู้ภัยโดยไม่จำกัดเพศส่วนอายุนั้นรับตั้งแต่ 15 ปีขึ้นไป โดยจะมีกู้ภัยที่กินเงินเดือนมูลนิธิประมาณ 7-8 คน เรียกคนเหล่านี้ว่าพนักงานกู้ภัยโดยจะสับเปลี่ยนหมุนเวียนเข้าเวรกันตลอดเป็นกู้ภัยประจำศูนย์ ในส่วนอาสาสมัครกู้ภัยนั้นได้จากการเปิดรับสมัครคนเหล่านี้ไม่มีเงินเดือนแต่มาทำด้วยจิตอาสาเพื่อทำบุญกุศลหลังจากว่างจากงานหรือบางคนก็ยังเรียนอยู่ซึ่งมีหลากหลายอาชีพแตกต่างกันไปแรก ๆ การกู้ภัยก็ทำไปตามธรรมดาตามความเข้าใจของแต่ละบุคคลขาดความรู้ในด้านต่างอยู่มาก ไม่ว่าจะเป็นด้านปฐมพยาบาลหรือการใช้เครื่องมือในการช่วยชีวิตตลอดจนอุปกรณ์เครื่องมือต่างๆ ที่ใช้ผิดๆ ถูกๆ เกิดปัญหาขึ้นมากมายในการช่วยเหลือในด้านต่างๆ วันเวลาผ่านไปได้เกิดการพัฒนาเพื่อหาข้อบกพร่องในการปฏิบัติหน้าโดยมีการส่งอาสาสมัครเหล่านี้ไปฝึกอบรมในด้านต่างๆ (ปาริชาติ แสงพานิช, 2549: 22)

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษา ศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

วิธีการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง ศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยมุ่งเน้นถึงศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่น โดยผู้วิจัยใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ศึกษาภาคสนาม (Field Study) การศึกษาเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) ใช้แนวคำถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ โดยใช้วิธีการสัมภาษณ์แบบเจาะลึก (In-Depth Interview) จากผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญ (Key-informant) ที่อยู่ภายในขอบเขตการศึกษา คือ ศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่นตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น

การทบทวนวรรณกรรม

ศักยภาพ หมายถึง ภาวะแฝง พลังความสามารถที่มีอยู่ในบุคคล อำนาจหรือคุณสมบัติที่แฝงอยู่ในสิ่งต่างๆ อาจทำให้พัฒนาหรือให้ปรากฏเป็นสิ่งที่ประจักษ์ได้ (สันติ ปานน้อย และคณะ, 2550)

ศักยภาพของตนเอง คือ ความสามารถที่อยู่ภายในตัวเองซึ่งถ้ามีการพัฒนาให้ดี และนำมาใช้อย่างถูกต้องเหมาะสมย่อมก่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคม ตนเองและประเทศได้ การสร้างเสริมความสามารถที่มีอยู่ในตนเองให้มีมากขึ้นหรือการพัฒนาความสามารถซึ่งถ้าบุคคลใดมีการสร้างศักยภาพของตนเองอยู่เสมอย่อมส่งผลให้บุคคลนั้นสามารถประกอบกิจกรรมนั้นได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น (พ43102 วิทยานิพนธ์ สาขา สุขศึกษาและพลศึกษา 6)

ศักยภาพทางด้านร่างกาย คือ การสร้างเสริมศักยภาพของตนเองโดยการใช้พัฒนาตนเองให้มีร่างกายแข็งแรง เพื่อมีสมรรถภาพทางกายที่ดี รับประทานอาหารอย่างถูกต้องครบทั้ง 5 หมู่ ที่มีคุณค่า และสะอาดเมื่อสุขภาพร่างกายของเราแข็งแรงแล้วย่อมส่งผลทำให้ศักยภาพในการปฏิบัติงานของเราในแต่ละครั้งมีประสิทธิภาพ

ด้านร่างกาย การที่จะเป็นอาสาสมัครกู้ภัยได้นั้นส่วนหนึ่งที่สำคัญก็คือร่างกาย ถ้าร่างกายไม่แข็งแรงหรือไม่มีสภาพสมบูรณ์ก็จะเป็นอุปสรรคหรือเกิดปัญหาในการปฏิบัติงาน ในการปฏิบัติหน้าที่แล้วส่วนมากก็ต้องใช้กำลัง ฉะนั้นจึงต้องดูแลร่างกายให้ดีให้พร้อมอยู่เสมอ การออกกำลังกาย การรับประทานอาหารให้ถูกหลักโภชนาการการพักผ่อนและนอนหลับให้เพียงพอกับความต้องการของร่างกายพัฒนาความอดทนและความต้านทานให้กับร่างกาย

ด้านจิตใจ เนื่องจากงานอาสาสมัครกู้ภัย เป็นงานที่คนที่มีความจิตอาสาสมัครกันมาเพื่อช่วยเหลือสังคม เมื่อมีการออกปฏิบัติหน้าที่ อาจมีการขัดแย้งกันบ้าง ทั้งที่ตั้งใจและไม่ตั้งใจ ซึ่งเป็นธรรมดา ดังนั้นเราควรรู้จักควบคุมอารมณ์ของตัวเองก็ช่วยให้มีสุขภาพจิตดี ความคิดโปร่งใส ทำอะไรก็ดูจะสบาย ๆ กว่าคนอื่น การปฏิบัติหน้าที่ก็จะสำเร็จลุล่วงผ่านไปได้ด้วยดี แต่ที่น่าสนใจก็คือผลจากการวิจัยที่ชี้ให้เห็นว่าคนมองโลกในแง่ดียังมีแนวโน้มว่าจะมีอายุยืนยาวกว่าคนอื่นได้ด้วย

ด้านสติปัญญา การคิดพิจารณาไตร่ตรองอย่างละเอียดรอบคอบด้วยเหตุและผลในการปฏิบัติงานและการพิจารณา นั้นถ้าทำความเข้าใจแล้วจะช่วยเพิ่มทักษะในการคิด และเป็นการยกระดับความสามารถในด้านสติปัญญา รวมทั้งยกระดับจิตของผู้ที่พิจารณาให้สูงขึ้น

ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ การออกปฏิบัติงานแต่ละครั้งอุปกรณ์และเครื่องมือต้องมีการเตรียมพร้อมใช้งานอยู่เสมอ การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือหรืออุปกรณ์ก่อนการใช้งานและหลังการใช้งานเพื่อเป็นการดูแลเพิ่มอายุการใช้งานของเครื่องมือหรืออุปกรณ์ให้สามารถทำงานได้อย่างเต็มที่ การบำรุงรักษาทั้งก่อนและหลังใช้งาน เพื่อรู้และเข้าใจประสิทธิภาพในการใช้งาน อย่างถูกต้อง ที่สำคัญอีกหลายอย่างที่ต่ออาศัยความรู้ความสามารถรวมถึงการชวนชวนหาความรู้ในการใช้อุปกรณ์และเครื่องมือและฝึกฝนใช้งานจนเกิดความชำนาญในการใช้เครื่องมือ

ผลการวิจัย

ศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผู้วิจัยมีข้อค้นพบเกี่ยวกับศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่น ตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศชาย จำนวน 18 คิดเป็นร้อยละ 90.0 เพศหญิง 2 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 15-60 จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 85.0 รองลงมามีอายุระหว่าง 61-70 คน จำนวน 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 และโดยมากการศึกษาในระดับต่ำกว่า ม.3-ปวส. จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 55.0 รองลงมามีการศึกษาในระดับปริญญาตรีจำนวน 9 คน คิดเป็นร้อยละ 45.0 ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 3,000-5,000 บาท จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมามีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 5,1000-สูงกว่า 10,000 บาทขึ้นไป จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 40.0 และผู้ให้ข้อมูลที่สำคัญส่วนใหญ่มีระยะเวลาที่อยู่ในมูลนิธิระหว่าง 1-10 ปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 และ 11-20 ปี คิดเป็นร้อยละ 35.0 ในด้านต่างๆ ตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย ดังต่อไปนี้

ด้านร่างกาย มีข้อค้นพบดังนี้ในการปฏิบัติหน้าที่แล้วส่วนมากก็ต้องใช้กำลัง การเป็นอาสาสมัครกู้ภัยต้องยกต้องแบก ต้องหามอยู่ตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับการฝึกฝนเหมือนกันฝึกให้ชำนาญฝึกให้คล่องแคล่ว ผู้ปฏิบัติงานต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพร่างกาย สามารถปฏิบัติงานในเวลากลางคืนได้ การรับประทานอาหารที่มีประโยชน์ มีกำหนดระยะเวลาในการปฏิบัติหน้าที่เพื่อให้ร่างกายสามารถปฏิบัติงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ การออกกำลังกายเป็นประจำ การสร้างสภาพแวดล้อมให้น่าอยู่ถูกสุขลักษณะ การเพิ่มความสามารถด้านร่างกายขึ้นอยู่กับฝึกฝน อาสาสมัครต้องมีความรู้เบื้องต้นในภารกิจที่ได้รับมอบหมาย มีการฝึกอบรมเพิ่มความรู้ให้อาสาสมัครอย่างต่อเนื่อง มีความรู้ความชำนาญมีผลต่อการปฏิบัติหน้าที่ ประสบการณ์เป็นสิ่งที่ดีในการเรียนรู้ การปฏิบัติหน้าที่โดยไม่มีความรู้เป็นความเสี่ยงที่จะเพิ่มอันตรายให้กับชีวิตผู้ประสบภัยได้ มีการทดสอบสมรรถภาพร่างกาย เน้นย้ำให้มีการออกกำลังกายเพื่อเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพที่ดี มีการตรวจสุขภาพประจำปี สามารถปฏิบัติหน้าที่ช่วงเวลากลางคืนได้ การพักผ่อนที่เพียงพอเป็นส่วนสำคัญที่จะเพิ่มประสิทธิภาพการทำงาน สถานที่ทำงานมีพื้นที่ใช้สอยเพียงพอในการปฏิบัติหน้าที่ มีเครื่องมืออุปกรณ์การทำงานที่เพียงพอ มีระบบการรักษาความปลอดภัยในหน่วยงาน มีเจ้าหน้าที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง มีระบบการสื่อสารที่สามารถติดต่อได้อย่างรวดเร็ว

ด้านจิตใจ มีข้อค้นพบดังนี้เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานมีภาวะในการควบคุมอารมณ์ การรู้จักตนเองเป็นรากฐานของการเชื่อมั่นในตนเอง การควบคุมอารมณ์เป็นสิ่งสำคัญ เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติหน้าที่มีจิตใจที่เป็นจิตอาสา ให้ความสำคัญกับชีวิตผู้ประสบภัยทุกชีวิตเท่าเทียมกัน การเสียสละของเจ้าหน้าที่กู้ภัยเป็นอีกหนึ่งพื้นฐานของจิตใจที่ดีงาม เจ้าหน้าที่กู้ภัย มีความสุขเมื่อได้ช่วยเหลือผู้อื่น เป็นงานที่ต้องใช้ความอดทนและไม่มีค่าตอบแทน ผู้บังคับบัญชาคือกำลังใจที่สำคัญ ในการปฏิบัติหน้าที่ การช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บหรือต้อชีวิตคือกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดี เจ้าหน้าที่ ผู้ปฏิบัติได้รับความคุ้มครองมีประกันชีวิต กำลังใจจากครอบครัวและประชาชนสามารถสร้างผลงานที่ดีมีคุณภาพ ได้รับชื่นชมจากผู้ร้องขอความช่วยเหลือบ้างในบางครั้ง ความเครียดความกังวลส่งผลให้การปฏิบัติงานไม่ราบรื่น การปฏิบัติภารกิจไม่สามารถทำตามใจของใครบางคน หลีกเลี่ยงการกระทบกระทั่งกับเพื่อนร่วมงาน ต้องรู้จักขมใจตนเอง ไม่สามารถทำตามใจตัวเองในบางเรื่อง รู้จักการให้มากกว่าการรับ มีความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่ในการทำงานกับคนอื่นจะทำงานอย่างมีความสุข การรู้จักเอาใจเขามาใส่ใจเรา แสดงต่อผู้อื่นเหมือนที่ต้องการให้ผู้อื่นแสดงต่อเรา ช่วยเหลือเพื่อนร่วมงานเมื่อได้รับความเดือนร้อน

ด้านสติปัญญา มีข้อค้นพบ ดังนี้ การทำงานในเรื่องต่างๆ จะต้องยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่น การเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ถือเป็นสิ่งสำคัญ ที่ประชุมเป็นสถานที่ที่ทำให้คนยอมรับฟังความคิดเห็นของผู้อื่นเคารพการตัดสินใจของผู้บังคับบัญชา ยอมรับความคิดเห็นที่แตกต่าง การคิดคือการถ่ายเทและประสานข้อมูลความรู้ที่เกิดขึ้นในการทำงาน การตัดสินใจ ที่ปราศจากความคิดไตร่ตรองอาจมีความผิดพลาดได้สูง อาสาสมัครกู้ภัยจะต้องมีการประเมินสถานการณ์ ประสบการณ์มีผลทำให้คิดวิเคราะห์ได้ไตร่ตรองได้ดี การปฏิบัติหน้าที่ต้องใช้ความรอบคอบ ระมัดระวัง อาสาสมัครมีสิทธิได้รับการเข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ ของหน่วย ความรู้และทักษะต่างๆ เกิดจากการออก

ปฏิบัติการกิจ มีการซ่อมแผนเผชิญเหตุ มีการถ่ายทอดความรู้จากประสบการณ์ของอาสาสมัครผู้ชำนาญงาน มีการให้ความรู้ถึงวิธีการปฏิบัติงานทั้งทางภาคทฤษฎีและปฏิบัติ เรื่องความกระตือรือร้นในการทำงานเมื่อได้รับแจ้งเหตุ อาสาสมัครกู้ภัยจะออกปฏิบัติหน้าที่ด้วยความรวดเร็ว เมื่อถึงที่เกิดเหตุต้องเข้าช่วยเหลือผู้ประสบเหตุทันที อาสาสมัครต้องติดตามข่าวสาร และเหตุการณ์ต่างๆ การเปลี่ยนเวร การเข้าจุดก่อนเวลาปฏิบัติหน้าที่ จัดเตรียมอุปกรณ์ เครื่องมือให้มีความพร้อม อยู่ตลอดเวลาเรื่อง การหาทางแก้ปัญหาและอุปสรรคต่างๆ ที่เกิดขึ้นด้วยสติปัญญาของตนเองระดมความคิดในการแก้ปัญหาเมื่อเกิดภาวะฉุกเฉิน ต้องมีสติเป็นที่ตั้ง มีทีมปรึกษาเมื่อเกิดปัญหาและอุปสรรค ต้องใช้ปฏิภาณไหวพริบในการแก้ไขปัญหาผู้บังคับบัญชาต้องลงมาช่วยแก้ปัญหา

ด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ มีข้อค้นพบ ดังนี้ อุปกรณ์ที่ดีมีคุณภาพมักมีราคาแพง เครื่องช่วยเหลือผู้ประสบภัยมีไม่เพียงพอ อุปกรณ์ดีมีคุณภาพผู้ใช้จะเกิดความมั่นใจ คุณภาพของอุปกรณ์ที่ดีมีอายุการใช้งานที่ยาวนาน จัดหาอุปกรณ์ที่มีคุณภาพในการใช้งานกู้ภัยแต่ละครั้ง อุปกรณ์บางอย่างต้องผ่านการอบรมการใช้งานอุปกรณ์และเครื่องมือ คำนึงถึงความปลอดภัยทุกครั้งที่ใช้ ในการใช้งานควรรู้จักอุปกรณ์นั้นเป็นอย่างดี ต้องมีความรู้ความเข้าใจในอุปกรณ์นั้น อุปกรณ์แต่ละอย่างมีหน้าที่แตกต่างกันออกไป อาสาสมัครผู้ปฏิบัติมีความรู้ในการใช้เครื่องมือช่วยเหลือผู้ประสบภัย ใช้ อุปกรณ์ให้ถูกต้องขณะงาน การจัดเตรียมอุปกรณ์ให้เป็นระเบียบ เรียบร้อย จะทำให้การปฏิบัติงานรวดเร็วขึ้น อาสาสมัครได้รับการฝึกฝนการใช้เครื่องมือช่วยเหลือ ศึกษาหาความรู้เกี่ยวกับเครื่องมือต่างๆ ก่อนใช้งาน ผู้ใช้เครื่องมือช่วยเหลือผู้ประสบภัยต้องผ่านการฝึกอบรมการใช้งานเท่านั้น การศึกษาวิธีใช้งาน จะช่วยบำรุงรักษาเครื่องมือและอุปกรณ์ต่างๆ ฝึกฝนบ่อยๆ จะเกิดความชำนาญ ประสบการณ์ช่วยให้สามารถใช้อุปกรณ์และเครื่องมือได้อย่างคล่องแคล่ว จัดเจ้าหน้าที่ผู้ชำนาญประจำชุดอุปกรณ์แต่ละชนิด เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจเครื่องมือต้องได้รับการเก็บรักษาอย่างถูกวิธี ต้องมีการตรวจเช็คทำความสะอาดอุปกรณ์และเครื่องมือ เครื่องมือช่วยเหลือต้องมีความสะอาด ปลอดภัย ควรจัดหมวดหมู่สิ่งของให้ชัดเจน อุปกรณ์และเครื่องมือควรใช้ได้ทันทีเพื่อทันต่อเหตุการณ์

จากข้อค้นพบที่ได้จากการวิจัยครั้งนี้ดังกล่าวข้างต้น สามารถอธิบาย ถึงศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมืองจังหวัดขอนแก่น ในด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสติปัญญา และด้านอุปกรณ์และเครื่องมือ เพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาศักยภาพของอาสาสมัครกู้ภัยขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ให้เกิดความยั่งยืนต่อไป

สรุปและการอภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น ผลการศึกษาตามกรอบแนวคิดที่ผู้วิจัยได้กำหนดกรอบแนวคิดในการวิจัยไว้ 4 ด้าน ได้แก่ ด้านร่างกาย ด้านจิตใจ ด้านสติปัญญา ด้านเครื่องมือและอุปกรณ์ ซึ่งผลการวิจัยสามารถตอบวัตถุประสงค์ที่ต้องการทราบ ศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น เพื่อสามารถนำข้อมูลที่ได้จากการศึกษา ไปกำหนดแนวทาง ในการพัฒนาศักยภาพอาสาสมัครกู้ภัยจังหวัดขอนแก่น ให้เกิดประสิทธิภาพการทำงานอย่างยั่งยืน ซึ่งสามารถสรุปผลการศึกษาได้ดังนี้ ผู้ปฏิบัติงานอาสาสมัครกู้ภัยต้องผ่านการทดสอบสมรรถภาพร่างกาย การเพิ่มความสามารถด้านร่างกายขึ้นอยู่กับฝึกฝน โดยเน้นย้ำให้มีการออกกำลังกายเพื่อเป็นการเสริมสร้างสมรรถภาพที่ดี อาสาสมัครกู้ภัยควรต้องมีความรู้เบื้องต้นในภารกิจที่ได้รับมอบหมาย ศูนย์กู้ภัยมีเจ้าหน้าที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ตลอด 24 ชั่วโมง อาสาสมัครกู้ภัยต้องรู้จักตนเอง ซึ่งเป็นรากฐานของการเชื่อมั่นในตนเอง และการเสียสละของเจ้าหน้าที่กู้ภัย เป็นอีกหนึ่งพื้นฐานของจิตใจที่ดีงาม รู้จักการให้มากกว่าการรับ การช่วยเหลือผู้ได้รับบาดเจ็บให้รอดชีวิต คือกำลังใจในการปฏิบัติหน้าที่ได้เป็นอย่างดี ความเครียดความกังวล ส่งผลให้การปฏิบัติงานไม่ราบรื่น อาสาสมัครกู้ภัยมีการเคารพความคิดเห็นของผู้อื่น ถือเป็นสิ่งสำคัญ อาสาสมัครกู้ภัยจะต้องมีการประเมินสถานการณ์ มีการถ่ายทอดความรู้ต่างๆ จากประสบการณ์ของอาสาสมัครผู้ชำนาญงาน และมีการจัดเตรียมอุปกรณ์เครื่องมือ ให้ความพร้อมอยู่ตลอดเวลา มีทีมปรึกษาเมื่อเวลาเกิดปัญหาและอุปสรรคแต่ควรเป็นผู้มีอาชีพหรือมีความรู้โดยตรงในการแก้ปัญหานั้นๆ อุปกรณ์

ก๊วยที่ตีควรมีคุณภาพผู้ใช้จะเกิดความมั่นใจและต้องคำนึงถึงความปลอดภัยทุกครั้งที่ใช้ ทั้งนี้อาสาสมัครก๊วยต้องมี ความรู้ได้รับการอบรมฝึกฝนการใช้เครื่องมือช่วยเหลือ ประสบการณ์ช่วยให้สามารถใช้อุปกรณ์และเครื่องมือได้อย่าง คล่องแคล่ว เมื่อเสร็จสิ้นภารกิจเครื่องมือต้องได้รับการเก็บรักษาอย่างถูกวิธี

ข้อเสนอแนะจากการศึกษาภาพอาสาสมัครก๊วยจังหวัดขอนแก่น ตำบลในเมือง อำเภอเมือง จังหวัดขอนแก่น มี ข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ควรมีสวัสดิการให้กับอาสาสมัครก๊วยจังหวัดขอนแก่นโดยภาครัฐ
2. ยากให้มีการสนับสนุนเครื่องมือและอุปกรณ์อย่างจริงจังจากหน่วยงานที่รับผิดชอบ
3. ในการฝึกอบรมหลักสูตรต่างๆ ไม่ควรเก็บค่าใช้จ่ายจากอาสาสมัครก๊วย
4. หน่วยงานที่รับผิดชอบควรวางตัวให้เป็นกลางในการปฏิบัติงาน
5. ควรมีการฝึกอบรมประจำให้เป็นมาตรฐานเพื่อเพิ่มศักยภาพให้อาสาสมัครก๊วยจังหวัดขอนแก่น

เอกสารอ้างอิง

เกศินี สราญฤทธิ์ชัย. 2546. การรับรู้ชุมชนต่อการบริการผู้ป่วยฉุกเฉิน ณ จุดเกิดเหตุ. ขอนแก่น: สำนักงาน กองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ.

ปาริชาติ แสงพานิช. 2549. การศึกษาเปรียบเทียบความเฉลียวฉลาดทางอารมณ์และประสิทธิภาพในการทำงานของกลุ่มแรงงานเด็กที่เข้าร่วมและไม่เข้าร่วมทำกิจกรรมในสโมสรแรงงานเด็ก. วิทยานิพนธ์ การบริหารศึกษามหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

สันติ ปานน้อย และคณะ. 2550. การศึกษาศักยภาพการท่องเที่ยวในหมู่บ้านข้างในพื้นที่กลุ่มจังหวัดอีสานตอนใต้เพื่อการเชื่อมโยงสู่การท่องเที่ยวแบบอื่น ๆ. กรุงเทพฯ: สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย.